

Overdenking over 2 Cor.8:9 gehouden bij de viering van het Avondmaal op 21 januari 2018

(lezing: Filipp.2:1-11)

Gemeente van Christus,

Een van de grootste problemen in onze wereld is het vraagstuk van arm en rijk (**dia 1**). We weten allemaal, hoe slecht het is gesteld met mensen die maar op één manier van ons verschillen: ze zijn geboren in een land en een situatie zonder kansen. En hoe vaak de schokkende beelden inmiddels zijn vertoond over de ellende van de armoede - er is niets in veranderd. Je proeft daarin de onmacht van onze wereld. We weten dat het vol onrechtvaardigheid zit, en toch is niemand in staat er iets aan te doen. Dat geldt zelfs voor de verschillen in onze eigen samenleving. Het komt wel groot in het nieuws, als een schatrijke manager weer een extra bonus verdient, terwijl hij al zoveel meer heeft dan de werknemer die helaas moet worden wegbezuinigd, maar ondanks codes en afspraken blijft de ongelijkheid bestaan.

Wat moet je eraan doen? (**dia 2**) Er is een radicale manier, die wel eens beproefd is. Dat is de oplossing van de revolutie. Dan staan de armen op tegen de rijken, en ze pakken met geweld, wat hun naar hun overtuiging is onthouden. Maar is dan het probleem verdwenen? Meestal is het alleen maar verplaatst. Het zijn alleen anderen, die nu de rijken zijn. De ongelijkheid is heel snel weer terug. En daarom kiezen de meeste oplossers voor een geleidelijker weg: bij de rijken er wat vanaf, en bij de armen er iets bij. Hopelijk doet dat de scherpste kanten van het probleem verdwijnen. Dat is de weg, die we in ons land zijn gegaan. Maar ook bij ons wordt nog steeds geklaagd, dat het op dit gebied niet is zoals het zou moeten wezen.

En daarom wil ik vanmorgen met u luisteren naar onze tekst. Want daarin geeft God een oplossing, die je gerust uniek mag noemen (**dia 3**). Want ook God kent het armoedevraagstuk. Hij kent het zelfs op een nog diepere manier, niet alleen als de ongelijkheid onder de mensen. Hij kent het als het probleem tussen de hemel en de aarde. Want in de hemel, daar is het een en al rijkdom. Daar is alles volmaakt, er mankeert niets aan. De heerlijkheid van God glanst, en de hemelbewoners stralen in dat licht, en als de hemel wordt beschreven kun je dat alleen maar doen in de beelden van de grootste rijkdom: goud, edelstenen, zo groot is daar de glorie. Maar de aarde, die steekt daar armelijk bij af. Daar is niets volmaakt. Het menselijke armoedevraagstuk is maar een van de symptomen. Mensen lijden. Mensen zijn ongelukkig en onvoldaan. En alles wat op aarde is - het is uiteindelijk aan het verval onderworpen. Je moet er zelfs nog iets bij zeggen: die armoede is schuldige armoede. Aan Gods bereidheid om met ons te delen heeft het nooit gelegen. Maar wel met onze weigering om met God te leven.

En dat probleem, dat is minstens zo onoplosbaar als het verschil tussen arm en rijk op aarde. Want kun je daar nog van zeggen dat het onrecht is, dat kun je niet zeggen over dat verschil tussen Gods wereld en de onze. Dat verschil is terecht. We hebben het als mensheid verdiend. Als het blijft bestaan - we kunnen er niets tegen inbrengen.

Maar wij hebben een unieke God, gemeente. Hij is niet verplicht om ons te helpen. Maar Hij doet het wel. En hoe, dat horen we in onze tekst. (**dia 4**) Jezus Christus was rijk, maar is om ons arm geworden. En dan kun je aan een heleboel dingen denken. Dan kun je denken aan zijn afdalen uit de hemel. Hij hield de rijkdom van het bij God zijn niet angstvallig vast, maar is naar ons toegekomen. En dat niet als een machtige heerser, maar als een slaaf, een dienaar. Hij kwam om voor ons te werken. Want de redding van de wereld, dat was een werk, dat alles vroeg, en daarom werd Hij arm, vanaf zijn geboorte in de stal tot aan zijn einde aan het kruis. Daar hing Hij, en zelfs zijn kleren waren Hem afgenomen. Hij ging daarheen waar wij mensen alles kwijt zijn: Hij ging de dood in.

Er zijn hulpverleners, die tussen de armen gaan wonen. Ze gaan heel ver in hun solidariteit. Maar er zijn er maar weinig, die niet een achterdeur openhouden. Als het er echt op aankomt, dan komen ze terug naar hun familie. Maar Jezus ging voor ons, arme mensen, tot het uiterste.

Want alleen zo kon Hij echt iets veranderen: de arme Jezus, die maakt arme zondaars rijk. **(dia 5)** Want Hij deelt onder ons uit: genade, die vergeeft; hoop op een nieuw bestaan; het vertrouwen, dat God van ons houdt; een leven dat door de dood heen komt; een blik op de hemel met al zijn pracht, en wij mogen er eens in delen! De arme Jezus maakt ons rijk. We ervaren dat geestelijk. Dan voelen we dat God zegent, dat Hij zijn kracht geeft, dat we gaven krijgen om hier op aarde al het nodige goeds mee te doen. Want is het ergste van de armoede niet de zinloosheid, dat mensen geen doel meer hebben in het leven, dat ze alleen maar hopen nog even te overleven? Geen hopen op betere tijden, geen hoop voor hun kinderen - dat is armoede in zijn bitterste vorm.

Maar Jezus is gekomen, arm tot de dood, om ons uitzicht te geven op de schatten van Gods genade. Onverdiend worden ze uitgedeeld. En zo zitten we hier straks ook samen, en er wordt uitgedeeld. Het Avondmaal is een teken van die gevende genade, een voedseluitdeling voor in zichzelf arme mensen. Maar het is meer dan een incidentele hulpactie. Het is de belofte: we worden rijk, dankzij de hemel, dankzij Jezus Christus, die arm werd voor ons.

Dat is Gods oplossing. Uniek en effectief. Het is zijn genade, die naar ons omzag. Proef het, gemeente, als u brood en wijn tot u neemt. En misschien dat het ook iets met ons doet als we denken aan de armen op aarde. Want als wij zo uit onze armoede zijn gehaald, moet het in ons niet het verlangen wekken dat ook bij anderen te kunnen doen? Jezus Christus inspireert tot ongewone stappen. Want Hij zelf deed het meest ongewone dat je kunt denken: zo liefhebben, dat Hij alles opgaf voor ons. Dat maakt zijn naam groot op aarde. En aan het einde van de tijd, dan zal de hele wereld daarvan zingen. Want dan zijn de problemen weg - de Heer heeft ze voor altijd weggenomen.

Amen.